

عنوان مقاله:

پژوهشی در عناصر سبکی و ساختار زبانی و ادبی گرشاسب نامه اسدی

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 12، شماره 47 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

غلامرضا قربانی مقدم - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون

علی عزیزی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون

خلاصه مقاله:

ادامه حماسه سرایی قرن پنجم هجری، یکی از آثار با ارزش حماسی که به عرصه ادبیات فارسی عرضه شد، گرشاسب نامه اسدی است که به عنوان موفق ترین پیرو و تالی شاهنامه شناخته می شود. این منظومه از لحاظ ساختار زبانی و ادبی اهمیت زیادی دارد و به عنوان یکی از آثار برجسته سبک خراسانی، سرشار از ویژگی های این سبک شعر فارسی است. این پژوهش به صورت کتابخانه ای به بررسی ساختار زبانی و ادبی گرشاسب نامه اسدی طوسی پرداخته است. مهمترین ویژگی های زبانی و سبکی گرشاسب نامه عبارت است از: کاربرد ابا، ابر، ابی به جای با، بر، بی، آوردن کجا به معنی که کاربرد ایدون به معنی چنین و ایدر به معنی اینجا، حذف ضمیر به قرینه، اماله یا ممال، کاربرد انواع مختلف ی همراه فعل، متعدی کردن افعال با الف تعدیه، آوردن ضمیر شخصی به جای ضمیر مشترک. کاربرد واژگان غریب رایج، یکی دیگر از ویژگی های سبکی گرشاسب نامه اسدی طوسی است. استفاده از این واژگان، نشان دهنده اطلاع گسترده ایشان از واژه ها می باشد. برخی از این واژه ها که در ادوار بعد متروک و از بین رفته است.

کلمات کلیدی:

گرشاسب نامه، سبک، ساختار زبانی و ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994011>

